

שלושה חתנים

רוסיה

את כל הסביבה. הזקן ראה שהוא בקרבת הדרך, מיד כוון את הסוסים לשם ונסע הביתה. ועוד שמע מלמעלה איך הירח

אומר "אבוא מחר."

למחרת בבוקר התלבשה יפה הבת הבכורה, התייפתה, יצאה למרפסת, הירח בא והוביל אותה אל הבית שלו. עבר הקיץ, עבר גם הסתיו והחורף התקרר. יום אחד נסע הזקן הביתה מהיריד בכפר. יום קר היה, עננים בשמיים, רוח קרה נשבה והוא לבש רק מעיל קל וכובע מרופט. כמעט קפא. "אך" אמר לעצמו "אילו רק שמש הציץ

חיו להם איש ואישה זקנים. היו להם שלוש בנות, כולן יפות וחכמות אך טרם מצאו להן חתנים. אולי כי רחוק מכפרים אחרים חיו, ואולי כי רווקים רבים לצבא גויסו. קיץ אחד אבא שלהן נסע מעבודה הביתה, עם עגלה מלאת עצים. משום מה הסוסים סטו מהדרך בלי שהרגיש בכך. בינתיים השמש שקעה, השמיים התכסו בעננים כבדים, נעשה חשוך סביב והזקן לא ידע איך למצוא את דרכו הביתה באפלה.

"אך" אמר לעצמו בקול "אילו רק ירח היה יוצא ומאיר לי כאן, הייתי נותן לו את בתי הבכורה לכלה."

רק אמר והירח הציץ בין העננים והאיר

התייפּתה, ויצאה למרפסת. הרוח בא
ולקח אותה לביתו.
עברה שנה והזקן החליט לבקר את בתו

הבכורה. הוא יצא לדרך, הלך ימים
אחדים עד שהגיע לבית הירח. הבת
שמחה מאוד כשראתה את אביה. "לך
עכשיו למרחץ, שם מחוץ לבית, תתקלח,
תחמם את עצמותיך, אחר כך תנוח."
"מה אתך" אמר אבא "לילה עכשיו, חושך
שם במרחץ, איך אוכל להיכנס ולרחוץ?"

מבין העננים וחימם אותי קצת, הייתי נותן
לו את בתי השנייה לכלה."
רק אמר את הדברים והנה השמש יצא
מבין העננים וחימם אותו.
למחרת בבוקר הבת השנייה התלבשה
יפה, התייפּתה, יצאה למרפסת והשמש
בא ולקח אותה לבית שלו.
החורף עבר והגיע האביב. הזקן יצא
לאגם לדוג דגים סירת מפרש שלו. מילא
את הסירה בדגים ורצה כבר לחזור
הביתה כשפתאום הרוח חדלה לנפח את
המפרש, הסירה נשארה באמצע האגם
ולא זזה.
"אך" אמר הזקן "אילו רוח התחיל לנשוב
במפרש, הייתי נותן לו את בתי הצעירה
לכלה."
באותו רגע רוח התחיל לנשוב במפרש
הסירה והשיט אותו הביתה.
ולמחרת התלבשה הבת הצעירה בהידור,

עברה עוד שנה והזקן החליט לבקר את
בתו האמצעית. נפרד מאישתו והלך. זמן
רב הלך כי ביתו של השמש לא קרוב, אך

בסוף הגיע. ראתה אותו הבת, שמחה,
נישקה לאבא והוא אומר "הרבה זמן
הלכתי. אני עכשיו רעב מאוד. יש לך מה
לאכול בבית?"
"אין דבר, אבא, תכף אאפה לביבות."
"איך זה בתי? אינני רואה תנור בבית?"
"כי אין לנו צורך בתנור."
הכינה בעלת בית בצק. השמש התיישב
באמצע החדר, אישתו שופכת בצק על

אך היא הובילה אותו למרחץ והירח
הכניס אצבע בסדק שבקיר וכל המרחץ
הוצף באור.

"מספיק אור שם, אבא?"

"מספיק, מספיק, חתני."

התחמם הזקן, נח, התארח אצל בתו וחזר
הביתה. הלך והלך, הרבה זמן הלך עד
שהגיע הביתה. ואז אומר לאישתו "לכי,
חממי מים במרחץ. אתקלח, אחמם את
עצמותיי."

"מה אתך, זקן. לילה עכשיו, חושך. לא

תראה דבר."

"תעשי מה שאמרת, יהיה כבר אור."

היא הלכה להכין מים והוא הכניס אצבע

לסדק ושואל "נו, יש לך אור כבר?"

"איזה אור! חושך כאן, לא רואה כלום!"

מעדה הזקנה במרחץ, נפלה, שפכה מים,

בקושי חיה יצאה משם. והזקן כל הזמן

אצבע בסדק מחזיק.

"אלך" אמר לאישה "אבקר אצל הצעירה שלנו" והלך.

הרבה זמן הלך עד שהגיע לנהר. הלך לאורכו עד שהגיע למעברה ועבר לצד שני. בסוף הגיע לבית הרוח. הבת שמחה מאוד לראות את אביה, התארח אצלה ימים אחדים והתחיל לחזור הביתה. הבת והחתן ליוו אותו. כשהגיעו לנהר רצה

הזקן ללכת אל המעברה אך החתן אמר "למה לך ללכת רחוק? תעבור כאן." "איך אעבור? אין לי כאן סירה." "אל תדאג, אבא. אישה, שימי את המטפחת שלך על המים."

ראשו ומגישה לאבא לביבה אחרי לביבה. והלביבות טעימות, שחומות, שמנות. אבא זקן אכל לשובע, שתה ונשכב לישון. ולמחרת יצא בדרך הביתה. הלך הרבה זמן, הגיע מאוחר בערב. "נו" אומר לאישה "תתחילי לאפות לביבות."

"מה עלה לדעתך, זקן. לילה כבר, לא זמן לבעיר אש בתנור."

"אין לנו צורך בתנור. תכיני בצק ואני אאפה לביבות" אמר הזקן והתיישב באמצע החדר.

"שפכי" אמר לאישה "את הבצק על הקרחת שלי."

התחילה הזקנה לשפוך בצק על ראשו. אחר כך שלושה ימים רחצה לו את הקרחת במרחץ, עד שכל הבצק ירד. עברה עוד שנה. התחיל הזקן להתגעגע לבתו הצעירה.

הבת שמה על המים את המטפחת שלה,
הרוח מילא אותה מלמטה באוויר כמו
בועה. התיישב עליה הזקן והרוח במשב
אחד העביר אותו לצד השני.
כשחזר הזקן הביתה, לא אכל, לא שתה
ולא נח. רק לאישתו אמר "בואי, זקנה,
נלך לים, לשוט."
הגיעו לחוף ושם מונחת רק סירה קטנה
ומחוררת.
"זרקי את המטפחת שלך על המים,
אישה" קרא הזקן. היא זרקה את
המטפחת והוא קורא "קפצי עליה!"
ובעצמו מתחיל לנשוב במטפחת. נושב,
נושב, והיא כבר עד הצוואר במים. בקושי
הצליחה איכשהו לחוף לצאת.
מאז הפסיק הזקן לבקר אצל החתנים.
יושב בבית על התנור, מתקן נעליים, אוכל
כיסנים ומספר סיפורים.